

Mannenkoorliederen, nr. 14

De basistekst voor het mannenkoorlied *Gods liefdemacht* is geschreven door broeder G.J. van der Linden, destijds voorganger van de gemeenschap Almere. Hij wist dat hij niet meer lang zou leven en zong tijdens een aposteldienst zelf met deze tekst zijn dankbaarheid uit en zijn vaste wil om tot zijn laatste adem trouw aan zijn roeping te zijn. Hij gebruikte voor zijn lied de melodie en enkele tekstpassages van een heel oud lied: *Gij, Apostel, mijner ziele*. (Nr. 115 uit de blauwe zangkoorbundel van de HAZEA) .

Met grote eerbied voor de gevoelens en de levenshouding van broeder Van der Linden heeft zuster M.M. Slok-Zwaan de tekst bewerkt en daar ook haar diepste gevoelens in gelegd. In haar versie wordt God aangesproken. Dat is voor haar en voor vele anderen de enige vorm voor een gebed. Daarbij is geen persoonlijke God bedoeld die alles wel even voor de mensen zal regelen, maar de onbenoembare scheppende kracht die op zijn schoonst wordt ervaren door het vermogen in de mens om lief te hebben. Die liefde heeft een speciale scheppende en bewarende werking.

In de hele religiegeschiedenis is het zo, dat woorden voor nieuwe religieuze gevoelens pas na tientallen jaren gevonden worden. De liederentaal loopt nog verder achter op de nieuwe inzichten, leefwerelden en trends. Daardoor zijn verschillende leden van het Apostolisch Genootschap heel intens op zoek naar nieuwe woorden om uiting te geven aan hun gevoelens van verwondering, dankbaarheid voor de scheppende krachten. Die nieuwe woorden moeten dan ook nog in het stramen van ritme en rijm van een lied passen. De verwoording in een gebed is extra lastig, haast ondoenlijk als je het aanspreken van het goddelijke wilt vermijden.

Leden van het apostolisch Genootschap die God in een gebed aanspreken richten zich op het mooiste in zichzelf. Ze willen in hun denken en gevoelsleven de weg vrij maken, zodat de liefde ongehinderd vanuit hen kan stralen in hun omgeving. Om de belemmeringen in het eigen hart te overwinnen verbinden ze zich niet alleen met hun diepste zijn, maar tegelijk met het grote Al om hen heen. Daardoor komt het alledaagse in een ruimer licht te staan.

Truus Bouman-Komen

Mei 2018